

κι' ἄλιγου δεῖν ἴσῃ σφύρη τῆ γόβα του νὰ χάσῃ
καθὼς ἡ Σταχτοπούτα.

Ἐκλογὴ θὰ ξημερώσῃ... Κόνηθ μου, δὲν σὲ ξεχάνω,
μῆτε σὲ τὸν Κορδὼνα,
τρέχω καὶ τοῦ Καλλησπέρη διαδήλωσι νὰ κάνω,
δὲν τὸν ἔρισκο ποθεῖν.

Λαοπρόβλητοι σοτήρες
καὶ Κατώων γρακτῆρες,
προσκυνοῦμε τὸνομά σας
καὶ τὸ κάθε πρόγραμμά σας.

Ἐκλογὴ θριάμβων νέων... ὦχ! ψυχὴ μου, ξαναπέτα
μὲ γοδάκι Σταχτοπούτας καὶ μὲ Σαββαῶθ μπαρμπέτα.

Γεῖά σου, Βλάμη... θὰ μεθύσω καὶ θὰ γίνω ντιπ κουτοῦκι
κι' ἄλους τὸς υποψήριους θὰ ψήρισω μονοκοῦκι.
Βλέπω τὰ τρεξίματά των καὶ τὸν κόπο τὸν μεγάλο
καὶ τὸ τόσο καρδιοκῦπτι,
καὶ μὲ πᾶναι μίξ λύπη,
ποῦ δικαίωμα δὲν ἔχω πέρα πέρα νὰ τοὺς βγάλω.

Φ.—Τὸν Ἄλεκο νὰ ψήρισῃ, τὸν Σκουζέ τὸν διπλωμάτη,
τὸν γνωστὸ τὸν εὐπατρίδη καὶ πολλὸν καλῶν ἐργάτη.
Βγάλε θετικὸς ἀνθρώπουσ διχως λόγον εὐφραδῆ,
ψήρισε καὶ τὸν Μάχ-Δουάλλ, τὸ Τζωνάκ, δηλαδῆ.

Μὴν ξεχνᾶς, κιοπέκι κιοπόγλου,
καὶ τὸν Γιάγκο Πεματιόγλου,
ποῦβγαλε κι' ἐκεῖνος τῶρα ἴστο σκλόνη τὸ Μικτὸ
ἐνκ λόγο τρανακτῶ,
κι' εἶπε πῶς θὰ κατεδάσῃ καὶ συνολλαγκμα καὶ φράγκο,
κι' ἄλοι τοῦπαν: ἀγεμά σου Γιάγκω.

Καὶ τὸν Σμόλενιτς ἐπίσης
ἀπαῖτῶ νὰ τὸν ψήρισῃ.

Ἦψρισε καὶ τοὺς κομπάρσιν καὶ τὸν ἐνκ κι' ἄλλο φίλο
κι' ἄλους ἄλλους ἀνακέρω ἴστο προπερκαμένο φύλλο.

Ἦ πατρίς μᾶς περιθάπει,
κι' ἔν μικρὸν τὴν ἀγαπᾶς
πρόσεχε καὶ σὺ ἴσῃ κἀλλη
μεθυμένος νὰ μὴν πᾶς,
καὶ σὲ πᾶσιον ἀναγκούλις τῆ στιγμῆ πῶθ θὰ ψήρισῃς
καὶ τὸ μέγιστον καθῆκον ἀνεκπλήρωτον ἀρήτης.

Ἰστῆς ἐκλογῆς τὸν θέρουον κῦττα νὰ μὴν τὰ χάσῃ,
τὸν Λάμπρο τὸν Καλλιφρονᾶ δὲν πρέπει νὰ ξεχᾶσῃ,
ἀλλ' ὅμως σὲ παρακαλῶ νὰ κάνῃς μίξ θουίκα
καὶ γὰρ τὸν Ἀγγελόπουλο τὸν Παλιγενεσία.
Φίλος κι' αὐτὸς καλαμπεράς καὶ ρήτωρ γηγενής,
παλῆρος καὶ νέουσ φίλουσ σου ποτὲ μὴ ληθημονῆς,
γὰστὶ ἴστω βίου τὴν αὐγὴν, ὦ κερράλι γελόια,
βλασταίνει πρῶτον αἰσθημα καὶ μόνον ἡ φιλία.

Π.—Μὴ κι' ἐγὼ θὰ σὰς συστήσω τὸν Σκουζέ, συμπαροδῖται,
ποῦχει λόγια μετρημένα
καὶ σωστὰ καὶ τιμημένα,
καὶ τοσοῦτον τὸν θυμόνον παντὸς εἶδουσ λοποδοῦται,
ποῦ ἴστο βῆμα μίξ φορὰ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων
ἔξεχασε τὴν γενική καὶ τὴν εἶπε λοποδοῦται.

Λοιπὸν πᾶς νὰ ψήρισῃ, τοὺς βροτούς εὐφραίνει κι' ἄλους,
νὰ καὶ τοῦτος, νὰ κι' ἐκεῖνος.

Σὲ καθένα τὸ κουκι
θὰ τὸ δώσω, βρέ βουδάκι,
ποῦ σὴν ἴστω ἴστο φυλακῆ
θὰ ἴστω ἴστο νὰ μὲ βγάλῃ,
καὶ φτηνὰ θὰ τὴν γλυτώσω
καὶ σὴν κλέψω καὶ σκοτώσω.

Τοὺς θεσμοὺς ἀκούω πάλι καὶ μὲ πᾶσιον σπακμοί,
μὰ τὸ θῆ' ἂν ἀπαρέσῃς
κι' ἄντ' αὐτοῦ τὸ γι προσέσῃς,
τότε πᾶθ θὰ καταλάβῃς πῶς ἴστω οἱ θεσμοί.

Λοιπὸν πᾶς νὰ ψήρισῃ, μὰ τὸ χρέος μου πρὶν κάνω
ἴστο Κορδὼνα, ἴσῃ Ἐλφραῖς,
δεῖξω κἀμποσσις ξυλαῖς,
μκνζουράνα ἴστο κᾶτῶι καὶ ἴστο σέ ἐρκο σὲ διαγκάνω.

Εἰδοῖς νεωτάτη καὶ ἴστο σπουδαιότατη.

Μάθετε πῶς σὲ λιγάκι βγαῖνον τὰ ποιήματά μας,
στελετε τὰς ἀγγελίας καὶ μαζὶ τὰ χρῆματά μας.

Καὶ κομπάρσιν ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγουσ ἀγγελίας.

Ἦ Μοῦσ' ἀθρονώστομη, βοήθησε νὰ ψάλλω
καὶ τὸν Ἀθρονώστομο, τὸν ράπτη τὸν μεγάλο,
ποῦ νέον οἶκον ἱδρυσεν ἐμποροραπτικόν,
παρόμοιον κι' ἐράμιλλον τὸν Εὐρωπαϊκόν,
μέγαρον πλούτου πάγκραλον καὶ τέχνης αἰτίου,
πᾶντα τέσσερ' ἀριθμὸς ἴστον δρόμον τοῦ Σταδίου.
Δύο δὲ κόπταξ ἔφερε γὰρ λούσο πρὸ μεγάλο,
Ἄγγλο γὰρ τοὺς κυριους μας, γὰρ τῆς κυρίας Γέλλο,
γὰστὶ καὶ τῆμα κυριὸν ὄχη περικαλλέας,
ὅπου πασιστραῖς εἰς αὐτὸ θὰ ρᾶνῶνται πολλαῖς.
Γλωσσῶν Πανεπιστήμιον παρόντ' ὄνερ θὰ γένη,
κάθε νεώτατος συρμὸς κορδὸν θὰ πηγαῖν,
σμάκιν ἐδῶ, μπερτάκι ἐκεῖ, δὴθ κόπταξ καὶ δὴθ γένη,
ἐνὰς μικτὸς συνδικατῶς ἐκεῖ θὰ μπιανοβᾶννι,
μκ πίστωσις δὲν δίδεται καὶ μερικῶς κι' ἔν γένη.
Σπίτ ἴγγλις: κομπρενὲ φρανσέ;
μουσῶθ, μαντάμ, νὸ βερεσέ.

Ἰστον δρόμον τοῦ Σταδίου κι' αἰζῶν εἰκοστῆρας,
κατάφωτος καὶ μέγας κι' ἄλος κοκεταρία
οἶκος βασιλικῆς
κι' ἐμποροραπτικῆς
τοῦ ράπτου Γεωργίου τοῦ Πακζιῶνάνου,
ποῦ ἴστωσε τὸ γούστο κάθε πρωτεουσιζάνου.
Αὐτὸς δὲν φέρει κόπταξ ἐκ τῆς Εὐρώπης ζένουσ,
τὸ κόπτιν καὶ τὸ ράπτιν ἐνὶ δουλειᾷ δικά του,
κι' ἔχει πελάτας τόσους κατενοουσιζαμένους
καὶ μὲ τὸ κόψιμό του καὶ μὲ τὴν ραπτική του.
Καὶ τρέχον ἐκλεκοῖσ ἔκιστουσ ὄλοένα,
καὶ κόψε με κι' ἐμὲ καὶ ράψε με κι' ἐμέναν,
καὶ κάνε με κεδράκι καὶ δακτυλίδι μέση,
καὶ τρὶς εὐτυχισμένους ἔκιστουσ ποῦ θὰ πῆθ
ἴστο Γεωργῆ τὴν ψαλλίδᾶ, ἴστο Γεωργῆ τὴν βελόνᾶ,
κι' αὐτὴν ὑπερψῶστε καὶ νῦν καὶ ἴστον αἰῶνα.